

Hans Niensens Stemme, men ikke desto mindre synger han en lille Vise om det, en Vise, som har Omkvædet: de 8 maa absolut ned til 7. Og han fik Udvalget til at synge med paa Omkvædet, og der kom altsaa til at staa, det skulde være 7 pCt., ganske uanset, at man derved underkendte følgende Autoriteter: den afdøde europæisk bekendte Matematiker Dr. Gram, der tidligere var Formand for Forsikringsraadet, som i sin Tid havde foreslaaet 8, den danske Aktuarforening in pleno, det nuværende Forsikringsraad, for ikke at tale om udenlandske Autoriteter, som har fastslaet, at 8 pCt. er passende. Vi fik altsaa 7, og der er intet at stille op med den Ting.

Nu undrer jeg mig slet ikke over, at disse 3 ærede Ordførere ikke forstaaer sig paa Livsforsikringsteknik. Det er ganske naturligt. Men jeg kan bare ikke begribe, at de, naar de staaer overfor bl. a. og ikke mindst Statens eget Tilsyn med Forsikringsvirksomhed, som staaer inde for, at de Bestemmelser, der foreslaas, er rigtige og til Gavn for Samfundet og Forsikringsvirksomheden, da ikke bøjer sig for det, men føler sig kaldet til at gribe ind i saadanne tekniske Anliggender.

Nu er altsaa Lovforslaget forelagt i det høje Folketing med den Ordlyd, Lands tingets Udvalg efter den vellykkede Behandling gav det, og nu skal vi til at behandle det her. Jeg vil gerne foruden den lille Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, jeg gjorde før om Udtrykket „de uafskrevne Erhvervelsesomkostninger“, gerne rette en lille Henvendelse endnu. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at den nugældende Lovs Bestemmelser om Opførelsen af Værdipapirer i Regnskaberne udsætter Selskaberne for Fristelser. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at vi føler os aldrig fristet til noget som helst i Livsforsikringsvirksomheden; vi gaar efter den gamle matematiske Snor, som er vor Rygrad, og der er aldrig Fristelser af nogen Art. Det, der kan finde Sted, er, at naar vi skal købe nogle Værdipapirer, vælger vi selvfølgelig indenfor de Grænser, Loven afstikker, det Papir, der er fordelagtigst for Selskabet enten i det enkelte Regnskabsaar eller i det lange Løb. Der er ikke Spor af Fristelse. Vi har i Loven fastsat visse Ram-

mer, indenfor hvilke vi maa bevæge os. Og det er præcis de samme Rammer, som de danske Livsforsikringssselskaber har holdt sig indenfor i alle Aarene, inden vi fik en Livsforsikringslov. Det er ikke Loven, der har tvunget os ind paa en fornuftig Fremgangsmaade. Dansk Livsforsikringsvæsen har altid været drevet saaledes, at vi kunde forsvare det.

Jeg maa blive lidt ved Spørgsmaalet om Værdipapirerne, fordi de to ærede Ordførere Hr. Valdemar Olsen og Hr. Christmas Møller har talt om det Spørgsmaal og ikke været tilfredse med Lovforslagets Bestemmelse. Jeg maa sige, at i Aktuarforeningen havde vi lavet Forslaget endnu mere vidtgaaende, end det er her, idet vi ogsaa vilde have de uamortisable Papirer ind under den samme Regel: at de skal opføres i Regnskabet til den Værdi, for hvilken man har købt dem, for saa vidt den ligger under Pari. Sagen er den, at for et Livsforsikringssselskab gælder enhver Sammenligning med en Bank til Vandsbæk. Bankens Forretning drives for Dagen eller for korte Perioder, men et Livsforsikringssselskabs Forretning drejer sig om Kontrakter paa 20—30—40—50 Aar, og det gælder for Livsforsikringssselskabets Aktuar om at disponere saaledes i sine Beregninger, at han skaber Sikkerhed for de forsikrede i hele denne lange Aarrække frem i Tiden. Og den allervigtigste og væsentligste Betingelse derfor er, at man kan sikre sig en konstant Rente af sine Penge, saa man ved, hvad Rente hvert enkelt Aar i Fremtiden kan bringe, og ikke kommer ind paa store Svingninger, hvor det ene Aar kan give stort Overskud, det næste Aar maaske Under-skud. Man maa vide, at den og den Renteindtægt kan man være sikker paa vil holde sig op igennem disse 50—60 Aar, det kan dreje sig om.

Og den eneste Maade, hvorpaa man kan opnaa en saadan konstant Forrentning, er netop den, at man køber et saadant Værdipapir, som Loven tillader, og opfører det til det, man har givet for det — og det er i hvert Tilfælde altid forsvaret, naar det er et amortisabelt Papir, for saa kommer Summen altid frem en Gang. Derved sikrer man sig, at de Penge, man har anvendt, bliver man ved at have med en ganske bestemt Rente, saa længe